

Сльози Сухого Фонтану

Дмитро Кремінь

Задув суховій на Сухому Фонтані,
Іще тут Мазепа схилявся на зруб.
Герої галантних століть полум'яні.
Епоха вітрами цілованих губ.
А там - у костелі доправила́сь меса,
Та дзвін православний гуде крізь туман...
І збили до крові трамваї колеса.
Стираються гальма, а це - не фонтан!
І я у планиду вдивляюся й гасну,
Узяв суховій аж за племінь свічу...
Я тут не чужий. Я ходив на Терасну,
Сухого Фонтану сльоза - ув очу.
Приходив поетом до друга-музики.
Забутого ВІА "Орбіта" свій чар...
Убили музику...
а ми не відвикли
Від музики віку - електрогітар.
І нині щасливі з мелодій яхт-клубу.
Відкинули роки, немов їх нема...
Сухого Фонтану кохання і згубу
Відносить на крилах мелодій зима.
Іще нас не скоро в яхт-клубі не стане,
І звістку про це рознесе Інтернет...
І ти ще удариш у небо, Фонтане
Сухий - мірадами зір і комет!
Ольвійські монети в траві позбираю -
Дельфіни і профілі древніх богинь...
Спинись на Сухому Фонтані, трамваю!
Любове, любове - мене не покинь!